

ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

People's Expectations toward the Promotion of Good Governance of
Sub-district Administrative Organizations in Bang Yai District,
Nonthaburi Province

นนทภัทร์ ไสสุชล

นิสิต หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

โทร.086-052-4772, E-mail: 59106920008@rpu.ac.th

วิชิต บุญสนอง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

โทร.081-744-1903, E-mail: viboon@rpu.ac.th

Nonthapat Saisuchol

Student, Master of Public Administration

Faculty of Liberal Arts, Rajaprak University

Vichit Boonsanong

Lecturer in Master of Public Administration, Rajaprak University

รับเข้า: 12 ตุลาคม 2562 แก้ไข: 15 พฤศจิกายน 2562 ตอรับ: 20 พฤศจิกายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จำนวน 395 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 6 ด้าน

คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลังความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และผลการเปรียบเทียบระดับคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ระดับคาดหวังของประชาชนจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่พักอาศัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความคาดหวังของประชาชน การส่งเสริมธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of the research were to study and compare the expectations of people toward the promotion of good governance of the sub-district administrative organizations in Bang Yai District, Nonthaburi Province. The samples were 395 local people who were living in the area under the supervision of Bang Mae Nang Sub-district Administrative Organization, Bang Yai Sub-district Administrative Organization and Ban Mai Sub-district Administrative Organization. A questionnaire was used as a research tool. Data was analyzed by using statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA.

The results of the research indicated that overall expectations of people toward the promotion of good governance of sub-district administrative organizations in Bang Yai District, Nonthaburi was rated at a high level. Considering in each aspect, it was shown that all aspects were rated at the highest and high levels. All aspects included rule of law, morality, accountability, participation, responsibility, cost-effectiveness or economy. The comparison of the expectations of people toward the promotion of good governance of the sub-district administrative organizations in Bang Yai District, Nonthaburi Province, classified by personal factors showed that the samples with different gender, age, educational level, occupation, average monthly income, and the living area were not significantly different at .05 level.

Keywords: people's expectations, promotion of good governance, Sub-district Administrative Organization

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรป และประเทศเพื่อนบ้านของไทย ทำให้ได้ทรงทอดพระเนตรการบริหารงานส่วนท้องถิ่น จึงได้มีพระราชดำริจัดตั้งองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นขึ้นมาแห่งแรก คือ สุขาภิบาลท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อ พ.ศ.2448 (เทศบาลนครสมุทรสาคร, 2548: 1 - 5) นั้น ทำให้เกิดมิติใหม่ของการปกครองที่เข้าถึงชุมชน หมู่บ้านในท้องถิ่น อันเป็นการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของประชาชน (Participatory Democracy) ก้าวแรกที่สำคัญ และเป็นก้าวแรกสำหรับอนาคตของการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Organization Development) และเป็นการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ (quality management) ภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่ความยั่งยืน พร้อมกับความเจริญก้าวหน้าของโลก มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการทำงานไปสู่ระดับสากล (high performance) (ธัญญา รอดรักษา, 2553: 1) การเปลี่ยนแปลงด้านการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารจัดการท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงการบริหารจัดการอยู่ตลอดเวลา เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน ตลอดจนการตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นตามหลักของธรรมาภิบาล (Good Governances)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 (ฉบับที่ 16) ส่วนกลางได้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ทั้งการบริหารจัดการตนเอง และรายได้ (หมวด 9: การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 282 - 290) และพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่กำหนดให้ต้องมีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชัดเจน ทั้งการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 (ฉบับที่ 18) ได้ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (หมวด 14 มาตรา 281 - 290) โดยให้ความสำคัญกับสิทธิชุมชนในการบริหารจัดการตนเอง เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการกำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 (ฉบับที่ 20) มาตรา 249 - 254 ได้ให้ความสำคัญกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ การบริการสาธารณะที่ต้องยึดหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย นอกจากนี้ การบริหารจัดการโดยยึดหลักการบริหารตามพระราชกฤษฎีกาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 (มาตรา 6) โดยเฉพาะ มาตรา 52 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้ โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในหมวด 5 และหมวด 7 (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546: 2 - 15) ซึ่งได้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2551 - 2555) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่าด้วยองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง (high

competency) ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการทำงานไปสู่ระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไทย, 2550: 28)

จากหลักการต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น การจัดซื้อข้อมพร่องและการหย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการในระดับท้องถิ่น ทำให้ต้องมีมาตรการในการควบคุม ตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน สิ่งนั้นคือ การสร้างธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ได้แก่ หลักการ 6 ประการ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.2542 ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารบ้านเมือง และสังคมที่ดี) คือ 1) หลักนิติธรรม (The rule of law) 2) หลักคุณธรรม (morality) 3) หลักความโปร่งใส (accountability) 4) หลักการมีส่วนร่วม (participation) 5) หลักความรับผิดชอบ (responsibility) 6) หลักความคุ้มค่า (cost-effectiveness or economy) ซึ่งทั้ง 6 ประการ นี้จะเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชาชน และภาคประชาสังคม (civil society) ได้มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมเฝ้าระวังตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) (Sub district Administrative Organization: SAO) ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี บางพื้นที่ยังคงวิถีชีวิตแบบเกษตรกรรม แต่บางพื้นที่ บางหมู่บ้าน ที่เคยเป็นสวนค้อย ๆ เปลี่ยนแปลงเป็นที่รองรับการขยายตัวของเมือง มีการจัดสรรที่ดินก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม และบ้านจัดสรรขึ้นอย่างหนาแน่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเพิ่มบทบาทในการเข้ามาบริหารจัดการพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการปรับภารกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการนำเอาหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อการบริหารงาน ผู้วิจัยจึงมีความคิดที่ต้องการเห็นท้องถิ่นนี้ เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ทุกคนในท้องถิ่นได้ร่วมคิดร่วมทำ และมีส่วนร่วมในการสร้างความเจริญให้กับชุมชนของตนเอง ตลอดจนขับเคลื่อนท้องถิ่นอย่างมีวิสัยทัศน์ และได้มีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลดั่งนั้น ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะช่วยให้เกิดผลดีต่อการเสริมสร้างธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดการวางแผนชุมชน ตลอดจนการตรวจสอบการทำงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก
2. ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันตามสถานภาพส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

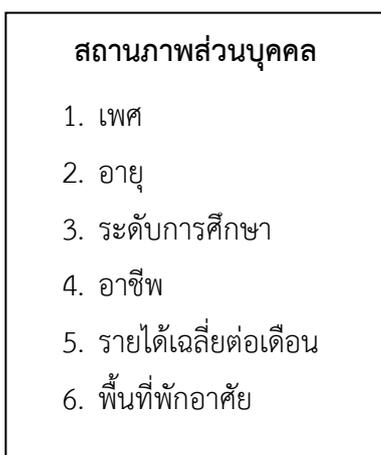
ศึกษาการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักความโปร่งใส 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า

ขอบเขตด้านประชากร

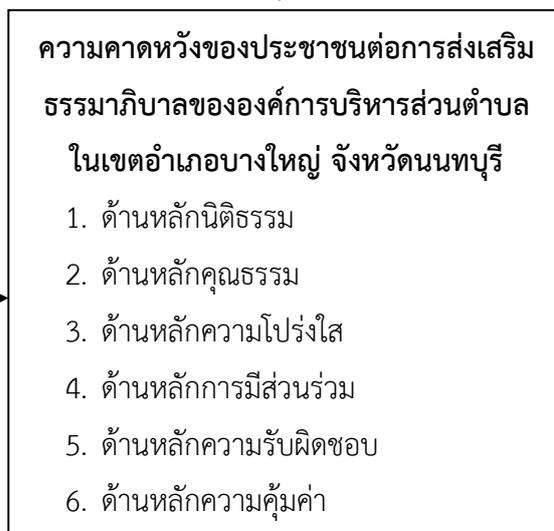
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ซึ่งมีจำนวนประชากรรวมกันทั้งหมด 30,994 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2560)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 3 ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จำนวนประชากรรวมกันทั้งหมด 30,994 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2560)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ทั้ง 3 ตำบล โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Taro Yamane (1973: 155) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 395 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี และนโยบาย รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างประเด็นคำถามโดยกำหนดให้ครอบคลุมตามตัวแปรต้นและตัวแปรตามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

4. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความตรงตามเนื้อหาเรียบร้อยแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถานภาพส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การทดสอบสมมติฐานระหว่างความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จะทดสอบโดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติทดสอบที (t-test) ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปรอิสระแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดย t-test ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ในการทดสอบตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่พักอาศัย กรณีที่ทดสอบแล้วพบว่ามีค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยจะนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 สรุปค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีในภาพรวม

ความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริม ธรรมาภิบาล	\bar{x}	SD	ผลการประเมิน
1. ด้านหลักนิติธรรม	4.06	0.38	มาก
2. ด้านหลักคุณธรรม	4.17	0.41	มาก
3. ด้านหลักความโปร่งใส	4.18	0.28	มาก
4. ด้านการมีส่วนร่วม	4.23	0.36	มากที่สุด
5. ด้านความรับผิดชอบ	4.16	0.35	มาก
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	4.20	0.36	มากที่สุด
รวม	4.16	0.72	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.23, SD = 0.36$) รองลงมา คือ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.20, SD = 0.36$) และด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06, SD = 0.38$)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ความคาดหวังของประชาชน ต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาล	t	F-Ratio				
	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	พื้นที่ พักอาศัย
1. ด้านหลักนิติธรรม	0.80	0.85	0.14	0.96	0.06	0.08
2. ด้านหลักคุณธรรม	0.03*	0.27	0.40	0.11	.02*	0.29
3. ด้านหลักความโปร่งใส	0.13	0.45	0.12	0.82	0.46	0.68
4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม	0.22	0.01*	0.01*	0.05*	0.04*	0.00*
5. ด้านหลักความรับผิดชอบ	0.17	0.06	0.02*	0.01*	0.08	0.00*
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	0.97	0.54	0.24	0.50	0.11	0.05
ภาพรวม	0.92	0.24	0.07	0.49	0.66	0.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า เพศมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักคุณธรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่าง ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่าง ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่าง ยกเว้นด้านหลักคุณธรรมและหลักการมีส่วนร่วมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พื้นที่พักอาศัย โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่าง คือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่าง

อภิปรายผล

1. ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ด้านหลักนิติธรรมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก เพราะมีข้อบัญญัติท้องถิ่น คำนึงถึงสิทธิหน้าที่ของประชาชนและมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และยังเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีของ ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (2546) อธิบายว่า ธรรมนูญหมายถึง การบริหารกิจการของ บ้านเมืองด้วยความเป็นธรรม เคารพสิทธิของประชาชนอย่างเสมอกันมีระบบตัวแทนประชาชนที่สะท้อนความคิดเห็นได้อย่างเที่ยงตรง มีรัฐบาลที่ไม่ถืออำนาจเป็นธรรม แต่ใช้อำนาจอย่างที่ว่าประชาชนจะตรวจสอบได้ตัวรัฐบาลเองก็มีความเอื้ออาทรต่อผู้คนสามัญ มีอารยะพอที่จะแสดงความรับผิดชอบหากการบริหารงานผิดพลาดหรือไร้ประสิทธิภาพ

ด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหาร/สมาชิกและพนักงานปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชน นอกจากนี้ผู้บริหาร/สมาชิกและพนักงานยังมีการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น ให้การบริการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างเสมอภาคซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ เกษม วัฒนชัย (2546) ได้กล่าวว่า ธรรมาภิบาล เป็นคำที่แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Good governance แปลว่า การดูแลอย่างดีธรรมาภิบาล หรือ Good governance จึงเป็นหลักคิดสำหรับการบริการจัดการที่ดีเพื่อประกันองค์กรจะไม่มีกรณีฉ้อราษฎร์บังหลวงไม่ด้อยประสิทธิภาพ ธรรมาภิบาลของสถานศึกษาจะช่วยประกันเรื่องนี้ได้ เพราะที่ผ่านมามาการศึกษาของเรามีการโกงกินกันเหลือเกินในทุกระดับและไม่มีประสิทธิภาพด้วย

ด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักความโปร่งใสมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ติดตามตรวจสอบแผนงานโครงการต่าง ๆ และการใช้งบประมาณได้สูงที่สุดและข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนมีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของธนาคารโลก หรือ World Bank ถือเป็นหน่วยงานที่มีการกล่าวถึงธรรมาภิบาลเป็นครั้งแรก ซึ่งในรายงานเรื่อง “Sub-Sahara: From Crisis to Sustainable Growth” ได้ให้ความหมายว่า Good Governance (World Bank, 1992) เป็นลักษณะและวิถีทางการที่มีการใช้อำนาจทางการเมือง เพื่อจัดการงานของบ้านเมือง โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เพื่อการพัฒนาโดยนัยของความหมายของธนาคารโลกเป็นการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีธรรมาภิบาล เพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายที่อิสระที่ทำให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามสัญญาอีกทั้งระบบราชการฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อสารที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้

ด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารงานและพนักงานรับฟังและนำข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียนไปดำเนินการอย่างรวดเร็วและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Dahl (2000) ได้กล่าวว่า กระแสโลกาภิวัตน์เน้นกระบวนการความเป็นประชาธิปไตยและสร้างธรรมาภิบาล เพราะเป็นการตอบสนองความชอบของประชาชนที่ถือว่าเป็นความเท่าเทียมของการเมือง ประชาชนต้องมีโอกาสในการกำหนดความพอใจของตนเอง นั่น คือ ต้องประกันว่าประชาชนมีเสรีภาพที่จะรวมตัวกันในการแสดงออกและรวมถึงการลงคะแนน เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วม มีอิสระทางความคิด ปกป้องความสิทธิส่วนบุคคล

ด้านหลักความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการนำโครงการ กิจกรรม หรือแผนงานที่แถลงไว้ไปดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรมตามที่ได้ประกาศไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ คัทธียาพร ศิริประทุมมาศ (2550) หลักความรับผิดชอบ (responsibility) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การเอาใจใส่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ การตื่นตัวในการแก้ปัญหาและยอมรับฟังในความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งต้องกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตนเอง

ด้านหลักความคุ้มค่าอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่ามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน และการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ อริศรา ขาวพล (2552) เสนอหลักธรรมาภิบาลที่สอดคล้องกับหลักความคุ้มค่า หมายถึง ความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รัฐสามารถจัดสรรและใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมโดยรวม รวมถึงการทำงานที่รวดเร็วมีคุณภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า

เพศ มีความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักคุณธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรณัฏฐินทร์ (2547) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน

อายุ มีความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนครินทร์ (2547) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” พบว่าการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน

การศึกษา มีความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วมและด้านหลักความรับผิดชอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนครินทร์ (2547) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า การนำหลักธรรมาภิบาล มาปรับใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน อบต. ไม่แตกต่างกัน

ด้านอาชีพ มีความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศสมัย หมกทอง (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ด้านเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านอายุ การศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง รายได้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ มีความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักคุณธรรม และหลักการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ทวีระวงษ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า 1) บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนมากมีตำแหน่งเป็นพนักงาน และมีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท 2) ทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรร

มาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักการมีส่วนร่วม และหลักความเสมอภาคอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนหลักประสิทธิภาพ หลักความรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักมุ่งฉันทามติ อยู่ในระดับมากและผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรภายในองค์กรที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ไม่แตกต่าง ส่วนบุคลากรภายในองค์กรที่มีอายุ ตำแหน่ง และรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขตพื้นที่ มีความความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีวัฒน์ อินทรประเสริฐ (2559) ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 พบว่า การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลเพิ่มมากขึ้น โดยการอบรมให้พนักงานทุกคนได้มีความรู้และตระหนักถึงภัยของการไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล
2. ด้านหลักนิติธรรม ควรมีการทำประชาพิจารณ์ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นที่จะมีผลบังคับใช้ในชุมชน เพราะประชาชนในชุมชนจะได้มีส่วนร่วมกันทุกคนจะได้ไม่มีข้อครหาว่าไม่มีส่วนรู้เห็นในการออกข้อบัญญัติ
3. ด้านหลักคุณธรรม ผู้บริหารหรือสมาชิกและพนักงานควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรม เพื่อความถูกต้องต้องและตรงไปตรงมา
4. ด้านความโปร่งใส ผู้บริหารหรือสมาชิกและพนักงานควรมีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสุภาพอ่อนโยนมีไมตรีจิตพร้อมให้บริการเพื่อให้ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการเกิดความประทับใจเมื่อ

เข้ามาใช้บริการและเมื่อมีปัญหาจะได้กล้าเข้ามาติดต่อมาปรึกษา และการจัดเก็บภาษีและงบประมาณ กระทำอย่างเปิดเผยและเป็นธรรมให้ประชาชนรับรู้และตรวจสอบได้

5. ด้านการมีส่วนร่วม เมื่อเกิดปัญหาควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอความคิดเห็นในการช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

6. ด้านความรับผิดชอบ องค์กรบริหารส่วนตำบลต้องเอาใจใส่ต่อปัญหาของประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่องไม่ปล่อยปละละเลย เพราะต้องเป็นที่พึ่งของประชาชนและควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาอยู่ เข้าไปดูแลชุมชน เข้าไปเยี่ยมเยียนประชาชนบ่อย ๆ

7. ด้านหลักความคุ้มค่า ควรใช้งบประมาณให้มีความคุ้มค่า เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่องค์กรบริหารส่วนตำบลได้ตั้งเป้าไว้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำงานวิจัยนี้ไปศึกษาต่อยอดด้วยการสร้างตัวชี้วัดในแต่ละด้านเพื่อวัดความสำเร็จของการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยให้ยั่งยืน

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีกับองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดนนทบุรีหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่คล้ายกันเพื่อมาประกอบการหาแนวทางการส่งเสริมธรรมาภิบาลของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2560). ระบบสถิติทางการทะเบียน. ค้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2561, จาก [www.http:// stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php](http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php).

เกษม วัฒนชัย. (2546). ธรรมาภิบาลกับคอร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

คัทลียาพร ศิริประทุมมาศ. (2550). ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. ค้นเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2562, จาก: http://www.kpp-culture.com/index_files/data/PR1.html.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. (2546). การวางมาตรฐานธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาาระบบบริหาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ทวีวัฒน์ อินทรประเสริฐ. (2559). การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดนั้กงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

เทศบาลนครสมุทรสาคร. (2548). 100 ปี เฉลิมฟ้าท่าฉลอม สุขาภิบาลแห่งแรกในประเทศไทย. หอสมุดกรมพระยาดำรงราชานุภาพ.

- ธฤชณู รอดรักษา. (2553). **คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษา: เทศบาลนครสมุทรสาคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นพพล สุรนครินทร์. (2547). **การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระราชกฤษฎีกา. (2546). **ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 120 ตอนที่ 100 ก. หน้า 1 – 16.
- พิสมัย หมกทอง. (2555). **การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร**. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). **ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารบ้านเมืองที่ดีและสังคมที่ดี รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540**. (ฉบับที่ 16) หมวด 9: การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 282 - 290.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไทย. (2550). **คู่มือการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.).
- อรทัย ทวีระวงษ์. (2557). **การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี**. สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- อริศรา ขาวพล. (2552). **การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- Dahl, Robert A. (2000). **On Democracy**. New Haven: Yale University.
- Decree. (2003). **On the rules and procedures for good administration of the country, 2003**. Government Gazette. Book 120, Ep. 100, Page 1 – 16. (in Thai)
- Department of Provincial Administration, Ministry of Interior. (2017). **Statistical registration system**. Retrieved on 3rd September 2018, from [www.http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php](http://www.stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php). (in Thai)
- Intharaprasert, T. (2016). **Performance according to the good governance principles of school administrators**. Under the Office of Secondary Educational Service Areas, Region 17. Master of Education Faculty of Management Studies College Rambhai Barni Rajabhat University. (in Thai)

- Khaopon, A. (2009). **Administration under Good Governance Principles of Private Schools Under the Office of Samut Prakan Educational Service Area 1.** Education Administration Department, Thonburi Rajabhat University. (in Thai)
- Makthong, P. (2012). **Administration according to the good governance principles of Bangkok Noi District Office.** Bangkok. Independent Study, Master of Buddhism Program. Mahachulalongkornrajavidyalaya University Ayutthaya. (in Thai)
- Office of the Thai Public Sector Development Commission. (2007). **A guide for change management to enhance the excellence of government service of government agencies.** Bangkok: Office of the Public Sector Development Commission (OCSC). (in Thai)
- Regulations of the Prime Minister's Office B.E. (1999). **on building a good administrative system and good society. Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 1997.** (Issue 16) Chapter 9: Local Administration Section 282 - 290. (in Thai)
- Rodsaksa, Th. (2010). **The quality of public administration of local administrative organizations: a case study of Samut Sakhon municipality.** Master of Arts Degree Thesis. Branch Theology Nakhon Pathom: Mahidol University. (in Thai)
- Samut Sakhon Municipality. (2005). **100 Years of Chalerm Fa Tha Chalom The first sanitation in Thailand.** Krom Phraya Damrong Rajanupab. (in Thai)
- Satha-anan, C. (2003). **The establishment of state standards for the development of the royal system.** Bangkok: Printing. Thammasat University. (in Thai)
- Siripratummas, K. (2007). **Good government administration system.** Retrieved 9 August 2019, from: http://www.kpp-culture.com/index_files/data/PR1.htm. (in Thai)
- Suranakarin, N. (2004). **Applying good governance principles in district Administration Organization to the viewpoint of the people of Chiang Mai Province.** Master of Science in Public Administration College Chiang Mai University. (in Thai)
- Tawirawong, A. (2014). **Administration in accordance with the good governance of local administrative organizations. In the Phanom Thuan District Karnchanaburi.** Management Program Kanchanaburi Rajabhat University. (in Thai)
- Wattanachai, K. (2003). **Good governance and corruption in Thai society.** Bangkok: Amarin Printing and Leasing. (in Thai)

World Bank. (1992). **Governance and Development**. Washington D.C.: The World Bank.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper and Row Publication.